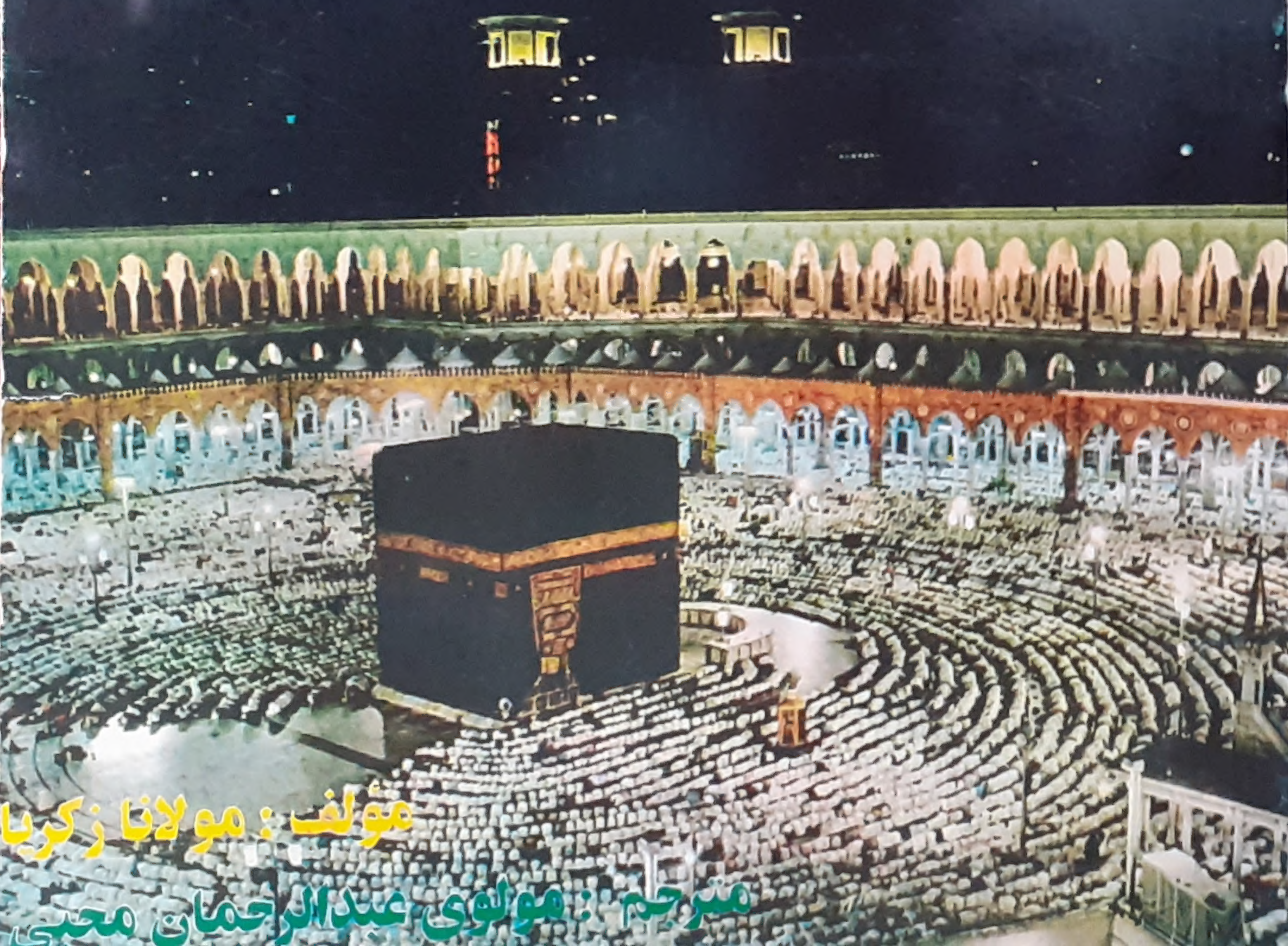

مجموعه فضائل حج

و

راهنمای حجاج

مؤلف : مولانا زکریا

مترجم : مولوی عبدالرحمان محبی

۱۵	ما من مسلم یلبی الائی عن یمینه و شماله
۱۶	ثواب افعال مختلف حج
۱۷	جواب لیبک برای افراد مختلف
۱۹	قصه قبولیت حج
۱۹	حاجی برای چهارصد نفر شفاعت می کند
۲۰	چون حاجی آمد بملاقاتش شتافته و از او طلب دعاء کن
۲۱	خرج در راه حج مانند صدقه در راه خدا است
۲۱	به نیت صدقه خرید کردن
۲۲	ما امعرجاج - حاجی فقیر نمی شود
۲۴	جهاد زنان و ضعیفان حج می باشد
۲۵	کسی که قصد حج راه افتاد و مرد
۲۶	حج بدل انجام دادن
۲۷	خداوند با یک حج سه نفر را جنت برد

۲۸	فصل دوم - تهدید به کسی که حج نکند
۲۸	و من کفر فان الله - الایه
۲۹	از بزرگان نقل شده است کسی که با وجود توان حج نکند نماز جنازه نخوانم
۳۰	رسول الله ﷺ فرمود کسی که بدون عذر حج نکرد چه یهودی بمیرد یا نصرانی بمیرد
۳۰	کسی که مال دارد حج نکرد و زکوة نداد تقاضای برگشت به دنیا کند
۳۰	کسی که حج نکند هنگام مرگ حسرت می خورد
۳۰	به کسی که صحت و مال دادم اما در ظرف پنج سال بحج نرفت او محروم است
۳۱	اگر در جای مناسب خرج نکند در جای غیر مناسب بیش از آن بخرج خواهد افتاد

۳۳	فصل سوم - تحمل زحمات سفر
۳۳	ثواب باندازه محنت می رسد
۳۴	ثواب حج پیاده و حکمت های آن
۳۵	ملائکه سواران را مصافحه و پیادگان را معانقه می کنند

۳۹	فصل چهارم - در بیان حقیقت حج
۳۹	سفر حج مشابه به سفر مرگ می باشد
۴۳	حج تابشی از عشق می باشد
۴۹	ذکر ۲۵ حکمت درباره سفر حج

۹۳ سکونت در مکه مکرّمه
۹۴ مقامات متبرکّه مکه مکرّمه
۹۷ فصل هفتم - بیان عمره
۹۷ اتمواالحج والعمرة لله
۹۸ افضل اعمال حج مبروره عمره مبروره است
۹۹ عمره در رمضان شریف
۹۹ حاجی و عمره کننده میهمان خدایند
۱۰۰ پشت سر هم حج و عمره انجام دادن
۱۰۰ جهاد زنان و ضعیفان حج و عمره می باشد
۱۰۳ فصل هشتم - در بیان زیارت مدینه طیبه
۱۰۳ زیارت قبر شریف رسول الله ﷺ
۱۰۵ ذکر احادیث درباره زیارت قبر شریف
۱۰۸ درود و سلام از نزدیک و دور بر رسول خدا ﷺ
۱۱۰ لا تشدّوا الرّحال الا الى ثلاثة مساجد
۱۱۲ سفر صحابه و تابعین برای زیارت
۱۱۵ فصل نهم - در بیان آداب زیارت
۱۱۶ بیان آداب ۶۰ گانه زیارت
۱۲۵ اختصار در الفاظ سلام
۱۲۵ در هنگام سلام نباید سر صدا شود
۱۳۱ صورت سه قبر مبارک
۱۳۴ حضور در مقبره بقیع
۱۳۶ زیارت شهداء احد
۱۳۶ زیارت مسجد قباء
۱۳۷ مقامات متبرکّه مدینه طیبه و ۷ چاه آن
۱۴۱ ذکر داستان ۴۰ نفر زائر از بزرگان
۱۵۵ سلطان نورالدین پیامبر را در خواب زیارت می کند
۱۶۱ فصل دهم - در بیان فضائل مدینه طیبه
۱۶۲ ان الله سمی المدینه طابته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ: حَجَّ وَعُمْرَةَ رَابِعًا خَدَا كَامِلًا كُنَيْدًا.

فَضَائِلُ حَجٍّ

مؤلفه حضرت مولانا الحاج المحدث

محمّد زکریا صاحب (رحمة الله عليه)

شیخ الحدیث مظاہر العلوم سہارنپور

کہ در آن حج عمرہ، فضائل و آداب زیارت و واقعات جالبی از
عاشقان راہ خداوند بہ تفصیل بیان شدہ است.

مترجم: عبدالرحمن محبّی، مقیم زاہدان

«تمهید»

نحمده و نصلى على رسوله الكريم
حامداً و مصلياً و مسلماً - اما بعد

به توفیق خداوند بزرگ توانستم در رابطه با دعوت و تبلیغ یکسری رساله تحریر و انتشار دهم که به فضل پروردگار درباره مفید و مؤثر بودن آن از طرف بزرگان، دوستان و خوانندگان بصورت تحریری و زبانی تشویق و تبریک زیادی دریافت گردید، و این موضوع برایم تعجب‌انگیز است زیرا نظر به عجز و نااهلی خودم نه توقعی چنین داشتم و نه امیدی و انتظاری. زیرا کسی که خود عمل نکند گفته‌اش چه تأثیری خواهد داشت، البته من همه این اثرات را از برکات عموی گرامی ام مولنا محمد الیاس رحمه الله می‌دانم زیرا او بخاطر زحمات و مساعی گرانبهاء خود نه تنها در گوشه گوشه هند بلکه در کل جهان شهرت بسزائی دارد، آری این کرامت و کرشمه کاری آن بزرگوار است، چهار سال از رحلت ایشان می‌گذرد متأسفانه سلسله تألیف این رساله از همان موقع نیز منقطع گردید، حال آنکه معظم‌له نسبت به دو کتاب خیلی اصرار و بالخصوص در روزهای آخر عمر بسیار تأکید می‌فرمودند: ۱- کتابی درباره تجارت و فضائل آن که توانستم در همان روزهای بیماری ایشان آنرا نوشته و تقدیم محضرشان کنم، البته بخاطر شدت گرفتن مرض نتوانستند آنرا مطالعه فرمایند. ۲- فضائل صدقات، که درباره این کتاب در روزهای آخر عمر خیلی تأکید و اصرار می‌فرمودند و مکرراً یادآوری می‌کردند که حتماً فضائل صدقات تألیف گردد، حتی باری به صف نماز ایستاده بودیم میان اقامه و تکبیر اندکی از صف جلو آمده خطاب به بنده فرمودند نگاه کن تألیف فضائل صدقات را فراموش نکنی؟ باگذشت زمان به فضل خداوند متعال دو حصه کتاب تألیف و انتشار یافت، البته دوستانی نیز مرتب تأکید می‌کردند، لکن نااهل بودنم مرا باز می‌داشت با اینکه اصرار و تأکید عموی گرامی خودم را بیاد داشتم هی قصد آغاز و سپس کوتاهی‌هی اراده آغاز و هجوم گرفتاریها مرا باز می‌داشت. برادر عزیز پسر عمویم مولنا الحاج

الحافظ محمد یوسف که یقیناً مصداق الولد سرّ لایبه می باشد در امر دعوت و تبلیغ هوبهو و قدم بر قدم پدر بزرگوار بوده او جذب انوار ربّانی و وارث حقّانی و حقیقی پدر هستند از مدت دو سال بود که عشق وافر نسبت به اشاعه دعوت و تبلیغ را در حجاز مقدّس پیدا کرده اند و در واقع این نقش عزم قاطع عموی گرامی ام می باشد معظم له نیز خیلی آرزوی داشتند تا امر دعوت و ارشاد در سرزمین حجاز اشاعه پیدا کند، بنابراین معظم له دوبار به سرزمین مقدس حجاز سفر اختیار فرمودند که مولنا الحاج سید ابوالحسن علی میان ندوی در زندگی نامه ایشان مختصراً ذکر کرده اند، آری واقعیت این است که سرزمین عرب برگزیده برای این کار است نخست دعوت از آنجا آغاز گردید و رفته رفته در تمام دنیا منتشر شد... امروز اگر داعیان دین بهمان طریق و طرز سلف صالح رفتار کنند دین به تمام دنیا بدرخشیدن خواهد گرفت...

سالیانه هزاران حجاج به سرزمین نور حجاز مشرف می شوند، اما جای تأسف است از جائیکه بدون معلومات دینی می روند از آداب، مسائل، احکام خبری ندارند خالی برمی گردند...

معظم له از مدت دو سال بود اصرار می ورزیدند تا رساله ای درباره فضائل و آداب حج و زیارت و در اختیار حجاج گذاشته شود، تا با مطالعه آن از احادیث وارده، برکات و آداب باخبر بوده با شوق و ذوق واقعی بروند و چنانکه از شأن حاجی بیت الله الحرام می باشد بهره برده و دست پر برگردند، آری حاجی دانا که دارای شوق، عشق و ذوق وافر شده، بهتر می تواند در ادای احکام و زیارات درست پیردازد و امید می رود روز بروز تعداد این نوع حجّاج بیشتر شود، با خواندن این کتاب حاجی در درون خود یک نوع جذبه دینی احساس کرده درد دین را حتی به مردم مقیم و افسرده اهل عرب می تواند بازگو کنند تا آنان نیز در این راه بحرکت درآمده سرمایه ای برای دین گردند...

عزیز محترم از مدت دو سال بود اصرار می ورزید اما از جانب حقیر وعده و مرتّب کوتاهی می شد، لیکن چون خداوند خواسته باشد کاری انجام شود اسبابش را از غیب فراهم می سازد، چنانچه بعد از عموی گرامی ام هر سال رمضان المبارک بنده عاجز مجبور به اقامت در محله نظام الدین، دهلی گردیدم، عادتاً ۲۹ شعبان وارد دهلی شده و ۲ شوال برمی گشتم، اما امسال بنابر هجوم مشاغل مجبور شدم ماه شوال را در آنجا

بمانم لذا عزیزم جهت اصرار بر تألیف این کتاب فرصت بیشتری پیدا کردند، از طرفی چون ماه عید آمد عاشقان دیار محبوب به فکر افتادند که بهر صورت شده مشرف شوند چنانچه این فکر مرا نیز تحت تأثیر قرار داد، زیرا به فضل پروردگار هر سال از نصف شوال تا نصف ذیحجه این شرف نصیب می گردید، هراندازه موسم حج نزدیک تر می شد بی اختیار انسان را به فکر بیشتر و امی داشت اینکه حجاج وارد دیار محبوب شدند، آه حجاج در حال احرام بستن اند، آری حجاج دارند طواف بیت می کنند، لذا توکل بر ذات خداوند روز چهارشنبه سوّم شوال تحریر این رساله آغاز گردید که مشتمل است بر ده فصل و یک خاتمه که در آن چند حدیث را ترجمه کرده مضامین متفرقه ای را به رشته تحریر در خواهم آورد: فصل ۱ ترغیب برای حج، ۲ - وعید بر کسانی که حج نروند، ۳ - تحمّل مشقّت در حج، ۴ - حقیقت حج، ۵ - آداب حج، ۶ - آداب مکه مکرمه ۷ - عمره، ۸ - زیارت روضه المطهره و حضور در مسجد شریف نبوی ﷺ، ۹ - آداب زیارت، ۱۰ - فضائل و آداب مدینه طیبه، خاتمه در بیان تفصیلی حج رسول خدا ﷺ و جاثاران...

فصل اوّل

ترغیب برای حج

درباره فضائل و احکام حج آیه‌های در قرآن کریم آمده و احادیث زیادی در این موضوع روایت شده است. ما بطور مثال تعدادی از آنرا در این رساله ذکر خواهیم کرد، البته سعی ما بر این است که این رساله مختصر باشد زیرا امروز علاقه چندانی برای مطالعه دینیات در مردم مشاهده نمی‌شود و نه فرصتی دارند، البته پول دارند بخاطر اینکه رساله طولانی شده و از قیمت بالاتری برخوردار گردد ابائی ندارند، اما کاهلی و عدم عشق به مفاهیم دینی سست‌شان گردانده، متأسفانه برای سینما و مخارج هنگفت عروسیها پول دارند حتی افراد نسبتاً فقیر با دست و دل باز خرج می‌کنند ولی در خواندن کتاب سستی و یا عدم فرصت مانع شده است... نخست آیات و بعد از آن احادیث را ذکر خواهیم کرد...

«آیات»

۱ - وَاذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ
* يشهدوا منافع لهم ^{حج} برای آمدن به حج مردم را دعوت کن آنگاه پیاده و بر شتران لاغر از راههای دور خواهند رسید، تا حضور پیدا کنند بر جاهای سودمند خویش.
توضیح) درباره نخستین بناء کعبه الله علماء اختلاف نظر دارند، نخست آدم عليه السلام بنا نموده یا ملائکه، بعضی قائلند نخستین بار زمین از همینجا شکل گرفته و پهناور شده است بصورت بلبله‌ای از آب بالا آمده و کم کم باینصورت درآمده...
در زمان سیدنا نوح مکان کعبه برداشته شد سپس توسط سیدنا ابراهیم عليه السلام و اسمعیل بنا گردید، قرآن می‌گوید اذیرفع ابراهیم القواعد من البيت و اسمعیل ^{بقره} ۱۲۷ چون

جای آن برای ابراهیم مشخص گردید ابراهیم و اسمعیل دیوارهای بیت را بالا بردند... در روایتی آمده است چون خداوند آدم را به زمین فرود آورد بیت را همراه ایشان فرود آورد، و فرمود ای آدم همراه تو بیت خودم را نیز فرو فرستادم، همانطوری که دور عرش طواف می دادند بیت مرا در روی زمین طواف دهید، و نمازها را روی به آن بخوانید، همانطوری که روی به عرش می خواندید، هنگام طوفان نوح بیت برداشته شد انبیاء بعد از نوع همان بقعه (جای زمین) بیت را طواف می کردند، زمان ابراهیم علیه السلام رسید خداوند دستور فرمود تا بیت را بار دیگر بناء نهد، (ترغیب).

در روایتی آمده است که چون ابراهیم از بناء بیت فارغ شد به درگاه خداوند عرض کرد الهی بناء آن به اتمام رسید، خداوند دستور فرمود مردم را برای حج دعوت کن که ذکر آن در آیه ای که گذشت آمده است. حضرت ابراهیم عرض کرد الهی صدای من به کجا رسد، خداوند فرمود از تو اعلان، رساندن از ما، حضرت ابراهیم علیه السلام اعلام کرد و همه موجودات در زمین و آسمان اعلام او را شنیدند و این مسئله امروزه حل شده است انسانها بوسیله سیم، مهواره، تار، تلفن، از هر گوشه جهان صدای یکدیگر را می شنوند. آری ذاتی که این همه وسائل را در فکر انسان گنجانده است او می تواند بوسیله باد صدا را به ارض و سماء برساند (الله نیازی بوسیله ندارد، او بر همه چیزها قدرت دارد).

در روایتی آمده است اعلان ابراهیم را همه مخلوقات شنیده، بعضیها لبیک گفتند (حاضر) و همان لبیک امروز به زبان حجاج هنگام احرام جاری می گردد، آری کسانی که در علم خداوند حج در قسمتشان بود لبیک گفتند... (اتحاف)

در روایتی آمده است بعضی ها که خلق شده بودند و آنانکه در عالم ارواح بودند همه شنیده و خوش قسمتان لبیک گفتند و هرکس لبیک گفته حتماً به حج می رود... در روایتی آمده است هرکس یکبار لبیک گفت او یک بار حج می رود و هرکس دو بار گفت دوبار، و هرکس هر اندازه لبیک گفت همان اندازه به تعداد لبیک گفتنش حج می رود... (در منشور)

چقدر خوش قسمت اند ارواحی که آن موقع پشت سرهم لبیک گفتند، بارها حج نصیبشان می شود.

۲- الحج اشهر معلومات فمن فرض فيهنّ الحج فلا رفث ولا فسوق ولا جدال

فی الحج و ماتفعلوا من خیر یعلمه الله ^{بقره ۱۹۷} مدت و موسم حج چند ماهی است معلوم (شوال ذیقعد ذیحجه) هر کس در آن مدت احرام یست و حج را بر خود لازم قرار داد، پس در حج نه فحاشی، و نه عدول از احکام و نه جنگ و جدال هیچکدام نخواهد بود، بلکه پیوسته در کارهای نیک مشغول باشد و هر آنچه را که شما عمل می کنید حق تعالی خبر دارد، و شما را مطابق با آن مجازات می فرماید. البته افعال نیک که در ایام حج انجام می شود نزد خداوند اجر فراوان دارد.

(توضیح) حرف فحش دو نوع می باشد. یکی همان چیزهایی که برای همیشه ناجائز بوده و گناهند، این نوع فحاشی در حج سنگین تر می شود. دوم آنکه اول جائزاند مثلاً سخن با همسر، بی حجابی همسر پیش شوهر و غیره که در زمان حج ممنوع می گردد، همچنانکه عدول از احکام الهی نیز دو نوع می باشد: اول همان که از ابتداء حرام بوده مثل سائر گناهانی که از نظر شرع مقدس حرام هستند. البته در موسم حج سخت تر می شوند، دوم آنهایی که اول جائز بوده. بخاطر احرام حج ممنوع و حرام قرار گرفته اند مثلاً استفاده از خوشبو و غیره همچنان دعوا و جدال بعضی آن است که از اول جائز نبوده اند، اینک در موسم حج شدیدتر می گردد و بعضی هستند که بخاطر احرام حج ممنوع می گردد... (بیان القرآن)

عموماً در عدول از احکام خداوند جدال نیز داخل است. اما از جایی که در سفر میان همراهان بیشتر نگرانی رخ می دهد آنرا بطور مستقل بیان داشتند، و آینده در نخستین حدیث نیز خواهد آمد.

۳- الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دیناً ^{مائده ۳} امروز دین شما را برایتان تکمیل نمودم، و نعمتم را بر شما تمام کردم و اسلام را برای شما پسندیدم.

(توضیح) از اهم فضائل حج این است آیه ای که مژده تکمیل دین در آن بیان شده است در موقع حج نازل گردیده است، امام غزالی رحمه الله می گوید حج از ارکان اساسی اسلام است و جمیع ارکان دین بوسیله حج تکمیل یافته است، و نیز بوسیله آن دین اسلام تکمیل شده است...

در بعضی روایات آمده است که عده ای از علماء یهود از سیدنا عمر رضی الله عنه پرسیدند

آیه ای را که شما در قرآن کریم تلاوت می کنید اگر بر ما نازل شده بود ما هر سال جشن و

سالگرد آنرا می گرفتیم، حضرت عمر رضی الله عنه فرمود کدام آیه را می گوئید؟ گفتند آیه اليوم المکت لکم دینکم، سیدنا عمر رضی الله عنه فرمودند من می دانم این آیه مبارکه در چه روزی و در چه مکانی نازل شده است. روز جمعه بود که نزد مسلمانان عید بشمار می رود و مکان عرفه که برای حجاج عید است بحمدالله ما دو عید داشتیم که هر سال برپا می شوند. آری این آیه روز جمعه بعد از عصر هنگامی که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در سرزمین عرفات روز عرفه بالای شتر خود سوار بود نازل گردید، در واقع این مژده بزرگی است که در این آیه شریفه بیان شده است... در روایتی آمده است که بعد از این آیه درباره حلال و حرام حکمی نازل نگردیده است... در موسم حج و احرام وقتی که حاجی تصور کند که دین اسلام بوسیله همین عمل حج تکمیل شده است چه اندازه شوق، عشق و علاقه در قلب او موج می زند. آری در حج است که انسانهای صالح به نهایت عشق دسترسی می یابند...

هنگام نزول این آیه شتر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بخاطر سنگینی وحی به زمین نشست، آری در موقع نزول وحی سنگینی فوق العاده ای بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم طاری می شد، سیده عایشه رضی الله عنها می فرماید اگر در موقع وحی حضرت صلی الله علیه و آله و سلم بر شتر سوار بودند بلافاصله شتر به زمین نشسته و گردن بر روی زمین دراز می نمود تا آنکه وحی تمام می شد اصلاً حرکت نمی کرد... حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنه از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نقل می کند که حضرت فرمودند در حالت نزول وحی بر من حالتی چون نزع و جان کندن طاری می شود... (در منشور)

زید بن ثابت رضی الله عنه می گوید چون آیه مبارکه، لا یستوی القاعدون من المؤمنین غیر اولی الضرر نساء نازل گردید، من در کنار رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نشسته بودم حالت وحی بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم جاری شد در حالی که آن حضرت صلی الله علیه و آله و سلم بر پای من تکیه زده بود چنان سنگین گردید که به خیالم پایم دارد می شکند. (در منشور)

آری این بود عظمت و هیبت کلام رب العلمین، که اینک ما آنرا سرسری و با بی پروائی تلاوت می کنیم، گوئی کلام شخصی است معمولی...

سالگرد آنرا می گرفتیم، حضرت عمر رضی الله عنه فرمود کدام آیه را می گوئید؟ گفتند آیه اليوم المکت لکم دینکم، سیدنا عمر رضی الله عنه فرمودند من می دانم این آیه مبارکه در چه روزی و در چه مکانی نازل شده است. روز جمعه بود که نزد مسلمانان عید بشمار می رود و مکان عرفه که برای حجاج عید است بحمدالله ما دو عید داشتیم که هر سال برپا می شوند. آری این آیه روز جمعه بعد از عصر هنگامی که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در سرزمین عرفات روز عرفه بالای شتر خود سوار بود نازل گردید، در واقع این مژده بزرگی است که در این آیه شریفه بیان شده است... در روایتی آمده است که بعد از این آیه درباره حلال و حرام حکمی نازل نگردیده است... در موسم حج و احرام وقتی که حاجی تصور کند که دین اسلام بوسیله همین عمل حج تکمیل شده است چه اندازه شوق، عشق و علاقه در قلب او موج می زند. آری در حج است که انسانهای صالح به نهایت عشق دسترسی می یابند...

هنگام نزول این آیه شتر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بخاطر سنگینی وحی به زمین نشست، آری در موقع نزول وحی سنگینی فوق العاده ای بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم طاری می شد، سیده عایشه رضی الله عنها می فرماید اگر در موقع وحی حضرت صلی الله علیه و آله و سلم بر شتر سوار بودند بلافاصله شتر به زمین نشسته و گردن بر روی زمین دراز می نمود تا آنکه وحی تمام می شد اصلاً حرکت نمی کرد... حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنه از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نقل می کند که حضرت فرمودند در حالت نزول وحی بر من حالتی چون نزع و جان کندن طاری می شود... (در منشور)

زیدن ثابت رضی الله عنه می گوید چون آیه مبارکه، لا یستوی القاعدون من المؤمنین غیر اولی الضرر نساء نازل گردید، من در کنار رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نشسته بودم حالت وحی بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم جاری شد در حالی که آن حضرت صلی الله علیه و آله و سلم بر پای من تکیه زده بود چنان سنگین گردید که به خیالم پایم دارد می شکند. (در منشور)

آری این بود عظمت و هیبت کلام رب العلمین، که اینک ما آنرا سرسری و با بی پروائی تلاوت می کنیم، گوئی کلام شخصی است معمولی...

«احادیث»

۱ - عن ابی هريرة رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم من حج لله فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته امه. (متفق علیه، مشکوة) رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود کسی که حج کرد و در آن هیچگونه فحش و فسق انجام نداد او از گناهان پاک می گردد چنانکه روز ولادت از مادر پاک بود...

توضیح) طفل هنگام ولادت گناهی ندارد، حاجی راستینی که محض رضای حق تعالی حج کرده است از گناهان مثل نوزاد پاک می گردد، در بحث فضائل نماز بحث شده است و در همانجا توضیح داده شده که مراد از گناهان همانا گناهان صغیره می باشد، (قاله العلماء) اما از جایی که فضیلت حج به کثرت در روایات آمده است نزد بعضی از علماء مراد گناهان صغیر و کبیره همه می باشد. در این حدیث سه مطلب بیان شده است:

۱ - حج فقط برای رضا جوئی خداوند باشد یعنی هیچگونه غرض دنیوی و غیره در آن نباشد، بسیاری از مردم جهت شهرت طلبی، و بسیاری برای عزتمند بودن، حج می کنند و تمامی خرج و زحمات خود را بر باد می کنند، اگر چه حج فرضی از گردنشان ادا می شود اما در صورت اخلاص کامل هم فرض ادا شده و هم ثواب فراوان حاصل می شود... پس این نوع فضائل و محسنات را نباید بخاطر غرضی دنیوی و ناچیز از دست داد... زیرا اگر انسان چنین کند در ضرر و زیان بزرگی قرار گرفته است.

در روایتی آمده است که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرموده اند در قرب قیامت امیران امت من فقط جهت سیر و تفریح به حج می روند گویا از جمله تفریحات لندن و پاریس و غیره می باشد، و این دفعه بجای اروپا و امریکا حجاز را انتخاب کرده است، و افراد متوسط و میانه امت جهت تجارت و کاسبی به حج می روند، و علماء امت من برای شهرت طلبی و ریاء به حج می روند که مشهور شوند، فلان عالم پنج بار، ده بار و غیره به حج رفته است، غریاء و فقراء امت من جهت گدایی به حج می روند... (کنز العمال)

علماء گفته اند کسی که بخاطر استفاده مالی به حج بدل می رود مشمول وعید بالا می باشد، یعنی شایسته نیست تا بوسیله حج منفعت اندوزی کند عنقریب این بحث در حدیث ۱۵ می آید...

در روایتی آمده است سلاطین و پادشاهان برای تفریح به حج می روند، اغنیاء

برای تجارت، فقراء برای گدائی، علماء برای شهرت، (اتحاف) در این دو حدیث تعارضی وجود ندارد، در حدیث اولی غنی گفته شده و مراد اغنیاء سطح بالا هستند که در حدیث دومی به سلاطین تعبیر شده است، و غنی در این حدیث دومی مراد اغنیائی هستند که پادشاه و سلاطین نباشند، یعنی طبقه میانه و متوسط مرادند...

در روایتی آمده است روزی عمر بن خطاب رضی الله عنه در میان صفا و مروءه نشسته بود گروهی بحضور معظم له رضی الله عنه رسید و از شتران خود پیاده شده به طواف بیت شتافتند و سپس میان صفا و مروءه به سعی پرداختند، حضرت عمر پرسید شما چه کسانی هستید؟ گفتند ما اهل عراق هستیم. حضرت عمر رضی الله عنه پرسید اینجا چطور آمدید؟ عرض کردند برای حج آمده ایم. حضرت عمر رضی الله عنه فرمودند غرضی دیگر نداشته اید، مثلاً میراثی، مطالبه ای، تجارتی و غیره؟ عرض کردند نه غرضی جز حج نداشته ایم. حضرت عمر رضی الله عنه فرمودند پس اعمال را از نو آغاز کنید، زیرا گناهانی که قبلاً کرده اید همه معاف گردید... در حدیث دومی که گذشت آمده، رفت (فحش) نباشد، قرآن کریم نیز فرموده (فلارفت) حتی حاجی اجازه ندارد در جلوی همسر خود حرف شهوت بگوید، یا با چشم یا دست اشاره کند، زیرا این همه مشمول نهی بوده و شهوات نفسانی را تحریک می نماید...

مطلب سوم حدیث، فسوق یعنی عدول از احکام نباشد، این مطلب نیز در قرآن مجید آمده است. علماء نوشته اند، این نیز کلمه ای است جامع که شامل اقسام و انواع نافرمانیها می شود. جنگ و جدال را نیز شامل می شود. زیرا این نیز عدول از احکام الهی می باشد...

نبی مکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرموده اند حج عبادت است از کلام نیکو و اطعام طعام لذا سخن زشت و تیز گفتن منافی حج است. حاجی نباید چون صحرائنشینان سخت و زشت گو باشد، لازم است با نرمی و تواضع پیش آید، علماء گفته اند اخلاق خوب این نیست که کسی را زحمت ندهد. خوش اخلاق کسی است که اذیت و آزار دیگران را تحمل کند... سفر در لغت بمعنی ظهور است. علماء گفته اند سفر را سفر گفته اند بخاطر اینکه اخلاق انسان ظاهر و آشکار می شود...

سیدنا عمر رضی الله عنه از کسی پرسید آیا اخلاق فلانی را می شناسی؟ گفته آری، حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود در سفر همراه او بوده ای؟ گفت: نه. حضرت فرمود پس

نمی شناسی...

در روایتی آمده است کسی در حضور سیدنا عمر رضی الله عنه کسی را ستایش نمود، حضرت عمر رضی الله عنه پرسید در سفر با او بوده ای؟ گفت نه با او سفر نکرده ام. دوباره پرسید با او معامله داشته ای؟ گفت: نه. سپس حضرت عمر رضی الله عنه فرمود: پس تو از حال او هیچ نمی دانی... (اتحاف)

حق این است که اخلاق اصلی و شناخت کامل انسان در این امور آشکار می گردد، به ظاهر همه مردم خوب اند، اما در سفر قدری رنجش و درگیری پیدا می شود قرآن کریم در حالت مشکل راهنمایی فرموده (لا جدال) بطور خصوصی یاد آور شده است...

۲- عن ابی هريرة رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم الحج المبرور ليس له جزاء الا الجنة (متفق علیه) رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود حج مقبول پاداشی جز بهشت ندارد...
توضیح) رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرموده حج مبرور آنست که در آن هیچگونه معصیت انجام نگیرد بنابراین اکثراً علماء معنی آنرا حج مقبول کرده اند. و هرگاه کلیه احکام و آداب رعایت شود و حج بدرستی انجام گیرد طوری که در آن هیچگونه معصیتی انجام نشود حج انشاء الله مقبول می گردد...

در حدیث حضرت جابر رضی الله عنه آمده است که حج مقبول آن است که به مردم طعام بدهد و با آنان با نرمی گفتگو کند... و در روایتی آمده که حج مقبول آن است که به مردم طعام داده شود و به کثرت به مردم سلام گوید... (ترغیب)

در روایتی آمده چون رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود حج مقبول حجّی است که پاداشی جز بهشت ندارد، صحابه رضی الله عنهم عرض کردند یا رسول الله حج مقبول کدام است؟ حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود به کثرت طعام و سلام دادن (کنز)

۳- عن عائشة رضی الله عنها ان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم قال ما من يوم اكثر من ان يعتق الله فيه عبداً من النار من يوم عرفة و انه ليدنوا ثم يباهى بهم الملائكة فيقول ما اراد هؤلاء... (مسلم)
رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود روزی بزرگتر از عرفة نیست که خداوند در آن بندگان را از جهنم آزاد کند و بی شک خدای تعالی نزدیک می شود و در جمع ملائکه مباحات فرموده می گوید این مردم در این سرزمین چه می خواهند.

توضیح) نزدیک آمدن حق تعالی یا نزول به آسمان دنیا چیزی است که خود او

می‌داند، زیرا او همه وقت نزدیک است او از بالا رفتن و پایین آمدن به معنی ظاهر پاک است، علماء این حالت را به رحمت خاصه تعبیر کرده‌اند... که در حدیث بطور ضمنی بیان شده است، و این مطلب در بسیاری از احادیث آمده است...

در روایتی آمده است که چون روز عرفة رسد خدای تعالی بر پایین‌ترین آسمان آید و با فرشته‌ها مباحثات فرمود، می‌گوید به بندگانم نگاه کنید که اینک به پیشگاه من آمده‌اند، مویهای پراکنده، لباس و بدن پرگرد و غبار، لبیک‌گویان حاضر شده‌اند و از راه دور سفر کرده به اینجا رسیده‌اند، اینک گواه باشید که من همه را عفو کردم، ملائکه عرض می‌کنند ای الله فلانی صاحب معصیت است، فلان مرد فلان زن و و و... خدای تعالی می‌فرماید من همه را مغفرت کرده و بخشیدم... رسول اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ می‌فرمایند هیچ روزی نیست که در آن خدای تعالی باندازه عرفة مردم را از جهنم آزاد کند، (مشکوة) در روایتی آمده است حق تعالی می‌فرماید بندگانم با موههای پراکنده به درگاه من آمده‌اند و امیدوار رحمت و مغفرت من هستند... خطاب به حاضرین در عرفات ارشاد می‌فرماید اگر گناهان شما به اندازه ذرات زمین و قطرات باران باشند و مساوی با تمام درختان دنیا باشند من همه آنها را بخشیدم حال بخشوده به خانه‌هایتان برگردید. (کنز)

در روایتی آمده خداوند به ملائکه بطور مباحثات می‌فرماید نگاه کنید بسوی این مردم پیامبرم را فرستادم و ایشان به او ایمان آوردند، من بسوی‌شان کتاب نازل کردم ایشان ایمان آوردند پس شما گواه باشید که من همه گناهان ایشان را بخشیدم... (کنز)

الغرض در بسیاری از روایات همین مطلب تکرار شده است. بنابراین علماء گفته‌اند حج مخصوص عفو از گناهان صغیره نیست بلکه گناهان کبیره نیز بخشوده می‌شوند... این اختیار و توانائی از آن حق تعالی است که بسیاری از کارهای نافرمانی را گناه قرار داده و کارهای فرمانبری را طاعت، اگر او خواسته باشد یک دفعه کسی را مورد عفو قرار دهد نه از فضلش بعید است و نه دیگری غیر از ذات پاک او اختیاری دارد، عفو و بخشش خدای تعالی معاذالله در اجاره کسی نیست که بدهد یا مانع شود...

قاضی عیاض رحمته الله در کتاب الشفاء حکایتی آورده است که روزی گروهی حضور سعدون خولانی آمدند و گفتند قبیله کتامة کسی را به قتل رسانده سپس خواسته‌اند او را در آتش بسوزانند و یک شب تمام بر جنازه‌اش آتش کردند قطعاً آتش اثری نکرد، جنازه به همان صورت اولی صحیح و سالم باقی مانده است. سعدون گفت شاید این

شهید سه حج کرده است؟ مردم گفتند آری او سه حج کرده است. سعدون گفت به من حدیث رسیده است که هرکس یک حج کرده باشد او فرض از گردن خود ادا کرده است، حج دومی را به خدای تعالی قرض داده است، بر سومی خدای تعالی پوست بدن او را بر آتش حرام کرده است...

۴ - عن طلحة بن عبيد الله بن كزير رضي الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم قال ما رأى الشيطان يوماً هو فيه اصغر و لا اوحى و لا احقر و لا اغيظ منه فى يوم غرقه و ماذا ك الا لما يرى من تنزل الرحمة و تجاوز الله عن الذنوب العظام الا مارؤى يوم بدر... رواه مالك مرسلاً (مشكوة)

رسول مکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود علاوه از روز بدر هیچ روزی شیطان ذلیل حقیر و پریشان و روسیاه تر نمی شود مثل روزی عرفه و این بخاطر نزول رحمت و مزید عفو و بخشش رب العلمین است...

توضیح) شیطان در روز عرفه هر اندازه مطرود، و رنجیده، ذلیل و خشنناک باشد قرین قیاس است، زیرا شیطان نیز خیلی زحمت کشید تا توانست نفس را بر روح غلبه داده از کسی کار گناه بگیرد، و با یک توجه رحمت از جانت حق تعالی در این روز همه زحمت او بخاک کشیده شده و گناهان معاف گشته است، حال معلوم است چه اندازه غضب گرفته باشد... در روایتی آمده است که شیطان تمام لشکریان خود را دستور می دهد تا سر راه حجاج نشسته گمراهشان کنند... (کنز)

امام غزالی رحمته الله داستان یکی از صاحبان کشف را نقل کرده است که او روز عرفه شیطان را در صورتی بسیار ضعیف، عاجز و ذبون دید، حال که از چشمانش اشک می ریخت، کمرش دولا شده بود و خاک بر سر می ریخت و زاری می کرد، ولی خدا از او پرسید چرا این همه گریه سر داده ای؟ گفت بخاطر اینکه حجاج آمده اند قصدی از اغراض دنیا از قبیل تجارت و غیره نداشته محض طلب رضامندی حق تعالی آمده اند حال می ترسم رحمت حق بجوش آمده و همه را معاف کند، و خداوند حجاج را بی مراد هرگز بر نمی گرداند...

صاحب دل و ولی خدا می گوید باز از شیطان پرسیدم چرا لاغر و ذبون شده ای؟ گفت از صدای اسبهای که هر موقع برای حج، عمره، و جهاد راه می روند، کاش این اسبها در راه لهو و لعب و حرام راه می رفتند، که باعث خوشی و غرور من می شد، پرسید...

چرا رنگت زرد شده است؟ گفت به سبب اینکه مردم دیگر انرا به نیکی آماده می کنند و به آنان در کار نیک یاری می رسانند، اگر در راه گناه کمک و راهنمایی می کردند سبب مسرت و خوشحالی من می شد، پرسیدم چرا کمرت دولا شده؟ به سبب اینکه بندگان خدا همیشه در فکر خاتمه هستند و از خداوند مرتب تقاضای خاتمه خیر را دارند لذا هرگز نظر به اعمالشان مغرور نمی شوند...

۵- عن ابن شماسه قال حضرنا عمرو بن العاص و هونی سبابة الموت فبکی طویلاً و قال فلما جعل الله الاسلام فی قلبی اتیت النبی ﷺ فقلت یا رسول الله ابسط یمینک و لا بایعک فبسط یده فقبضت یدی فقال مالک یا عمرو قلت اردت ان اشترط قال تشرط ماذا قال ان یغفر لی قال اما علمت یا عمرو ان الاسلام یتهدم ما کان قبله و ان الهجرة تهدم ما کان قبلها و ان الحج یتهدم ما کان قبله رواه ابن خزيمة مختصراً رواه مسلم و غیر اطول، کذا فی الترغیب

ابن شماسه می گوید ما محضر عمرو بن عاص رسیدیم حال که او در سكرات بود، او به گریه افتاد و ادامه داد و گفت چون خدای تعالی لطف فرمود نور اسلام را در دلم نهاد، به محضر رسول الله ﷺ رسیدم و عرض کردم یا رسول الله ﷺ دست را دراز کن تا با تو بیعت کنم چون رسول خدا ﷺ دست مبارک را دراز فرمود من دستم بگرفتم، فرمود ای عمرو ترا چه شد؟ عرض کردم می خواهم شرط کنم، فرمود چه می خواهی شرط کنی؟ عرض کردم اینکه گناهانم بخشوده شود، فرمود آیا نمی دانی که اسلام، هجرت و حج هر آنچه قبل از آنها بوده نابود می گرداند...

توضیح قطع نظر از اینکه گناهان کبیره بوده یا غیره همچنانکه در نخستین حدیث بیان شد اما قابل توجه می باشد اینکه حقوق دیگران از چه قرار خواهد بود، باید دانست که حق کسی معاف نمی شود. مثلاً مال کسی را، دزدیده است اینجا دو امر وجود دارد: ۱- گناه عمل دزدی، ۲- ضمانت مال مردم، اولی با اسلام، هجرت و حج معاف می شود، اما دومی نه، مال دزدی شده را بعد از حج باید برگرداند.

در روایتی آمده است که روز عرفة هنگام شام، رسول اکرم ﷺ برای امت بسی دعا فرمودند که در آن خیلی گریه و زاری کرده و دعا را طولانی فرمودند و انگهی رحمت حق بجوش آمد و ارشاد فرمود کلبه دعاهای ترا قبول نمودم و همه گناهان بندگان را معاف کردم، بعد از آن که دعا را تمام کردند...

دعاء ادامه دادند، ای الله با قدرت کامله خودت می توانی مظلوم را از جانب خود راضی کرده و گناه ظالم را ببخشی، اما در عرفه این دعاء قبول نشد اما حبیب خدا دست از دعاء نکشیده ادامه دادند، تا آنکه صبح روز مزدلقه خداوند اعلام فرمودند که مظلوم امت ترا نیز بخشیدم، آری وانگهی رسول خدا ﷺ تبسم کنان صحابه رضی الله عنه را مژده دادند، البته این مطلب مورد سؤال بود که هنگام گریه و زاری از عادت مبارکه نبود اینکه تبسم کنند اما چون سؤال شد فرمود که خداوند دعاء مرا درباره مظلوم نیز قبول فرمودند، اینک شیطان را می بینم که بر سر خود خاک می ریزد و سبب تبسم من شد... (ترغیب)

۶- عن سهل بن سعد قال قال رسول الله ﷺ ما من مسلم يلبى الالبى عن يمينه و شماله من حجرا و شجرا و مدر حتى تنقطع الارض من ههنا و ههنا - ترمزى - ابن ماجه - مشكوة

رسول اکرم ﷺ فرمود نیست مسلمانی که او لبیک گوید مگر اینکه در طرف راست و چپ او تمامی سنگ درخت و خاک لبیک گویند تا انتهای زمین...
(توضیح) در احادیث زیادی لبیک جز شعارهای حج قلمداد شده است... در روایتی آمده چون حضرت موسی عليه السلام لبیک گشتند حق تعالی جواب می فرمودند... (کنز) فقط لبیک حاجی موجب ثواب نمی شود بلکه هر حرکت او جداگانه و مستقل موجب ثواب می شود...

در روایتی حضرت عبدالله بن عمر رضی الله عنه می فرمایند که من با رسول خدا ﷺ در مسجد منی حضور داشتم که دو نفر یکی از قبیله انصار و دومی از قبیله بنی ثقیف آمدند و سلام عرض کردند، سپس گفتند ما برای یک سری سئوالات آمده ایم. حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند چون سؤال کنید من جواب دهم، عرض کردند یا رسول الله شما بفرمائید ما گوش کنیم؟ حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند شما درباره حج می خواهید سؤال کنید؟ زیرا شما برای حج از خانه هایتان آمده اید؟ می خواهید پرسید حج چه ثواب دارد؟ یا بعد از طواف دو رکعت چه اجری دارد؟ سعی میان صفا و مروه چه فائده ای دارد؟ ماندن در عرفات، رمی جمار، قربانی، طواف زیارت همه اینها چه فائده ای دارد؟ سپس گفتند قسم بذاتی که ترا به حق فرستاده است در ذهن مان همین سئوالات بودند. حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند شما به نیت حج از خانه بیرون آمدید، بدانید سواری حاجی هر قدمی که بر زمین می زند یا از آن بلند می کند، در اعمالنامه او اجر یک نیکی نوشته می شود، و یک

گناه از گناهانش معاف می‌گردد، دو رکعت طواف بمنزله آزادی غلام می‌باشد، و سعی بمنزله آزادی هفتاد غلام است، و هنگامی که حجاج به عرفات گرد آیند خدای تعالی به آسمان دنیا نزول جلال فرموده بر فرشتگان فخر و مباهات کند، ببینید بندگانم از دور دور دنیا پراکنده‌مو و غبارآلود، سربرهنه پا برهنه برای دریافت رحمتان من گرد آمده‌اند سپس به اهل عرفات اعلان می‌فرماید که اگر گناهای بحد ذرات جهان باشد یا برابر قطرات باران، یا مساوی کفهای دریا من همه آنها را معاف کردم، ای بندگان من چون از عرفات برگردید بدانید که همه گناهانتان را بخشوده‌ام. همچنین برای کسی که شما سفارش کنید او را نیز بخشیده‌ام، ... بر هر سنگریزه رمی جمرات گناهی که مهلک است معاف می‌گردد، و اما اجر قربانی، این برای شما ذخیره است نزد رب العلمین، و اما تراشیدن سر پس هر موئی که تراشیده می‌شود یک نیکی نوشته، گناهی معاف می‌گردد و بعد از همه چون طواف زیارت انجام می‌دهد دیگر گناهی ندارد، فرشته‌ای در میان دو شانه‌اش دست گذاشته می‌گوید برو در آینده از سر نو عمل کن زیرا گناهان گذشته‌ات معاف گردیده (ترغیب) البته اذعان باید کرد که این درجات از آن حج مقبولند...

مشایخ بزرگوار نوشته‌اند لبیک در واقع جواب نداء ابراهیمی است که ذکر آن در قرآن کریم و اذن فی الناس بالحج آمده است، پس هر زمانی که فرمانروا دستور به حضور بدهد، حاجی لبیک‌گویان حاضر گردد، و در میان خوف و طمع قرار گرفته بترسد و لبیک گوید ممکن است بخاطر اعمال بد لبیک مردود گردد... مطرب بن عبدالله در عرفات چنین دعا می‌کرد: خدایا این همه خلق تو مبادا به سبب نحوست من محروم گردد... بکر مزنی می‌گوید صاحب‌دلی را در عرفات دیدم گفت فکر می‌کنم اگر من در میان‌شان نبودم همه بخشوده می‌شدند... (اتحاف)

حضرت زین العابدین علی بن الحسین چون می‌خواست احرام بسته لبیک گوید رنگش زرد گردید و لرزه بر بدنش طاری گشت و لب از لبیک باز می‌ماند، بعرض می‌رسید شما بعد از لباس احرام لبیک نفرمودید؟ جواب می‌داد مرا اندیشه اینکه لبیک گویم مردود گردد، دامنگیر شد سپس به مشکل لب به لبیک می‌گشود و غشی می‌کرد و گاهی از شتر به زمین می‌افتاد و هرگاه می‌خواست لبیک گوید همین حالت پیش می‌آمد و در تمام مدت برگذاری حج تقریباً چنین حالتی داشتند...

احمد می‌گوید من با سلیمان به حج رفتم چون احرام بستیم او لبیک

نگفت و تا دو کیلومتر نیز لبیک نگفت سپس غشی کرد چون بهوش آمد گفت احمد خداوند به موسی علیه السلام وحی فرستاد به ظالمان بگو مرا کمتر یاد کنند، زیرا بر حسب قاعده (اذکرونی اذکرکم) وقتی ظالم مرا یاد می کند من او را یاد می کنم اما چه یاد که من ظالم را بالعت یاد می کنم، سپس فرمود ای احمد به من گفته شده کسی که همراه با کارهای بد حج می کند و لبیک می گوید خداوند در جواب می فرماید لالبیک تا زمانی که از کارهای بد توبه نکنی لبیک تو قبول نیست (اتحاف)

در ترمزی شریف از حضرت شداد بن اوس رضی الله عنه روایت آمده که عاقل کسی است که بر نفس خود محاسبه کند و برای آخرت عمل کند، عاجز و بی وقوف کسی است که مطابق با میل نفس عمل می کند و بر آن آرزوها دارد... (نزهة) البته با این همه می باید امیدوار فضل پروردگار بود، زیرا فضل و کرم او از گناهان ما به مراتب بیشتر است... در ادعیه رسول مکرم این الفاظ مبارکه آمده است ای الله مغفرت تو وسیع تر از گناهان من است و رحمتت بیش از اعمال نیک من. امیدوارکننده است...

صاحب دلی هفتاد سال در مکه مکرمه سکونت گزید و هر سال حج و عمره انجام می داد اما چون می خواست در احرام شود لبیک می گفت و مرتب از غیب صدا می آمد لالبیک باری نوجوانی پهلوی او قرار داشت چون لبیک گفت صدا رسید لالبیک نوجوان نیز بشنید و گفت عمو جان برای شما لالبیک آمد. گفت فرزندم تو نیز بشنیدی؟ گفت آری من نیز شنیدم، صاحب دلی پیرمرد بگریست و گفت فرزندم من همین صدا را از هفتاد سال است می شنوم، نوجوان گفت پس چرا این همه زحمت می کنی؟ گفت فرزندم اگر اینجا نباشم، کجا بروم؟ آیا دیگر در امیدی سراغ داری که به آنجا روم؟ دری بجز درگاه حق تعالی وجود ندارد، کار من تلاش است او اختیار دارد بپذیرد یا نپذیرد... برای غلام شایسته نیست از در آقا بگریزد... این بگفت و صاحب دلی به گریه افتاد و ادامه داد تا اشکش به سینه اش سرازیر گردید، دوباره لبیک گفت صدا آمد که لبیک ترا شنیدم و پذیرفتم. آری رفتار ما با کسی که نسبت بما حسن ظن داشته باشد چنین است، بخلاف کسی که از خواهشات خود پیروی کرده و بر ما امیدهای بیهوده بر بندد، جوان چون این جواب بشنید پرسید عمو جان تو نیز این جواب بشنیدی؟ صاحب دلی گفت آری من نیز شنیدم سپس بگریستن گرفت بعدی که فریادش به آسمان رسید...

ابو عبدالله جلاء رضی الله عنه می گوید من در ذوالحلیفه بودم جوانی را در حال احرام بستن

دیدم که بار بار می گفت ای پروردگار من می ترسم لبیک گویم و تو لالبیک گوئی. بار بار این جمله را تکرار می کرد و بالاخره با صدای بلند لبیک اللهم لبیک گفت و جان داد... (مسامرات)

علی بن موفق رضی الله عنه می گوید در شب عرفه در مسجد منی قدری خوابیدم و بخواب دیدم دو ملک در لباس سبز از آسمان فرود آمدند یکی از دیگری پرسید تعداد حجاج امسال چه بوده است؟ دومی گفت نمی دانم. اولی گفت ششصد هزار انسان بوده اند، دوباره پرسید می دانی از چند نفر حج قبول شده است؟ گفت نمی دانم. او خود جواب داد فقط حج شش نفر قبول شده است، بعد از آن هر دو ملک به آسمان صعود کردند، این موفق رضی الله عنه می گوید، نگران از خواب پریدم غم و اندوه بر وجودم فشار می آورد، و فکر می کردم از عده شش نفر کجا من بوده باشم، بعد از عرفات این جمع بزرگ را می دیدم و تأسف می خوردم که از میان همه این جمعیت فقط حج شش نفر قبول شده است، آری سخت پریشان بودم و در مزدلفه با همین فکر و اندوه بخواب رفتم. در خواب دوباره همان دو ملک را دیدم که با هم سؤال رد و بدل می کردند، سپس فرشته گفت می دانی خداوند درباره حجاج چه دستوری داده اند؟ دومی گفت: نمی دانم. اولی گفت دستور فرموده اند که بطفیل هر یکی از آنانکه حجتشان قبول شده، حج صد هزار نفر را قبول کردم. این موفق رضی الله عنه می گوید چون چشمم باز شد خیلی خوشحال شدم که خوشحالیم حدی نداشت...

از همین بزرگوار داستان دیگری نقل شده است که می گوید باری به حج رفتم و با خودم فکر می کردم هستند کسانی که در این جمع حجتشان قبول نشده باشد لذا دعا کردم ای الله حج مرا به کسی که حجتش قبول نشده است عطا فرما و در کتاب روض الریاحین با الفاظ کم و بیش همین داستان بیان شده است و در آن آمده است که پنجاه بار بیشتر حج انجام شده ام را به روح رسول الله و خلفاء راشدین و والدین خودم بخشیدم و چون گریه و زاری اهل مزدلفه را شنیدم یکی حج مانده را به کسی که حجتش قبول نشده بود بخشش نمودم، وانگهی در مزدلفه در خواب به زیارت حق تعالی مشرف شدم، حق تعالی فرمود ای علی تو در سخاوت از من پیشی می گیری؟ من خالق سخاوت هستم، من سخیا را آفریدم، من از همه اسخیا سخی تر هستم و از همه کریمان مهربانتر و از همه بخایشگران بخشنده تر من حج کسانی را که مورد قبول نبوده اینک اعلان

می دارم که به برکت حج مقبولان قبول کردم (اتحاف) و در کتاب روض آمده من همه آنان را بخشیدم و همراهانشان را نیز بخشیدم و بسیاری از دوستان و همسایگان که آنان در حقشان سفارش کرده اند همه را بخشیدم...

از ابو عبدالله جوهری رحمته الله داستانی از همین قبیل در پایان رساله بعنوان حکایت ۱۳ خواهد آمد...

و اینکه حضرت زین العابدین رحمته الله چرا البیک نگفت، در حکایت ۱۷ خواهد آمد. .. از این داستانها چنین معلوم است که درگاه رب العلمین امیدوار باید بود که او بمحض کرم و فضل خود عفو خواهد نمود... در روایتی آمده است کسی که در سرزمین عرفات رسیده و تصور کند که من بدون بخشش رب العلمین برگشته ام بسیار عاصی و گنهگار می شود... (اتحاف)

۷- عن ابن موسی رحمته الله رفعه الى النبی صلی الله علیه و آله و سلم قال الحاج یشفع فی اربع مائة من اهل بیت او قال من اهل بیته و یخرج من ذنوبه کرم ولدته امه رواه بزاز و فیه راو لم یسم کذا فی الترغیب.

رسول مکرم فرمود حجاج دربارت ۴۰۰ نفر از مردم یا از خانوادگی خود شفاعت خواهد کرد و حاجی بعد از حج از گناهانش همچون طفل نوزاد پاک می گردد... (توضیح) شفاعت حاجی درباره ۴۰۰ نفر قبول می شود مطلب این است که به کلیه دعاها و مژده قبولیت داده شده است... و نیز در بیشتر از ۴۰۰ نفر مانعی نیست زیرا در روایات آمده است که حاجی برای هر کس دعا کند قبول می گردد...

حضرت فضیل بن عیاض رحمته الله از مشاهیر بزرگان دین هستند. روزی در عرفات خطاب به همراهان گفت چه گمان می کنید اگر این همه مردم به درگاه شخصی سخی و کریم النفس رفته تقاضای چیزی معمولی بکنند آیا او همه این جمع را دست خالی برمی گرداند؟ مردم گفتند نه، ابن عیاض گفت بخدا سوگند برآوردن آرزوهای همه این مردم از جانب حق تعالی از بخشیدن یک نخود از جانب انسان سخی آسانتر است زیرا چنین بخششی از کرم رب العلمین چیزی نیست... (روض الریاحین)

۸- عن ابن عمر رحمته الله قال قال رسول الله اذا لقی الحاج سلم علیه و صافحه و مره ان یتغفر لک قبل ان یدخل بیته فانه مغفور له... رواه احمد (مشکوّة)

رسول مکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود چون به ملاقات حاجی نائل آمدی او را سلام گفته

مصافحه کن و قبل از اینکه او به منزلش برسد تقاضای دعاء کن زیرا بخاطر او بخشوده می شود...

توضیح در روایتی آمده است که حاجی و مجاهد میهمان خداونداند هرچه بخواهند عطا می شود و هر دعائی بکنند قبول می شود، و در بسیاری از احادیث با تعبیرات مختلف همین مطلب بیان شده است...

در روایتی از رسول خدا ﷺ این دعاء نقل شده است، ای الله حاجی را ببخش و کسی را که حاجی برایش دعاء کند ببخش... در روایتی آمده که رسول خدا سه بار همین دعا را تکرار فرمود، که این خود دلیل بر اهمیت موضوع می باشد... از حضرت عمر رضی الله عنه نقل شده است حاجی در درگاه خداوند بخشوده شده و حاجی تا بیستم ربیع الاوّل برای هر کس دعا کند او نیز بخشوده می شود...

سلف صالح عادت داشتند که با اهمیت تمام حجاج را بدرقه کرده و هنگام برگشت به استقبالشان می رفتند و از آنان تقاضای دعا می کردند... (اتحاف)

۹- عن بريدة رضی الله عنه قال قال رسول الله ﷺ النفقة في الحج كالنفقة في سبيل الله سبعمان ضعف كذا في الترغيب... (رواه احمد و اسناد حسن. طبری. بیهقی) رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود خرج در سفر حج همچون صدقه در راه خدا است یکی به هفتصد می باشد...

توضیح در روایتی رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم خطاب به عایشه رضی الله عنها فرمود ثوابت در عمر باندازه صدقات تو می باشد یعنی هراندازه خرج و صدقات بیشتر باشد ثوابت بیشتر خواهد بود... در روایتی آمده است خرج و صدقه کردن در راه حج صدقه در راه خدا است اما ثواب در حج هفتصد برابر است (کنز) در روایتی آمده است خرج یک درهم در حج با ۴۰۰۰ برابر است با این حال اگر کسی در سفر بخیلی ورزد ضرر و خسارهای بی نهایت خواهد بود...

بزرگان دین درباره فراحذلی و خرج در سفر حج تأکید کرده اند و از بخیلی شدت بر حذر داشته اند امام غزالی رحمه الله می گوید اسراف این است که کسی در خور و نوش خود زیاد روی کند و از چیزهای پر قیمت استفاده کند اما خرج در راه خدا اصلاً اسراف نیست...

اسانده من فرموده اند در خرید اشیاء حج...

مصافحه کن و قبل از اینکه او به منزلش برسد تقاضای دعاء کن زیرا بخاطر او بخشوده می شود...

توضیح در روایتی آمده است که حاجی و مجاهد میهمان خداونداند هرچه بخواهند عطا می شود و هر دعائی بکنند قبول می شود، و در بسیاری از احادیث با تعبیرات مختلف همین مطلب بیان شده است...

در روایتی از رسول خدا ﷺ این دعاء نقل شده است، ای الله حاجی را ببخش و کسی را که حاجی برایش دعاء کند ببخش... در روایتی آمده که رسول خدا سه بار همین دعا را تکرار فرمود، که این خود دلیل بر اهمیت موضوع می باشد... از حضرت عمر رضی الله عنه نقل شده است حاجی در درگاه خداوند بخشوده شده و حاجی تا بیستم ربیع الاول برای هر کس دعا کند او نیز بخشوده می شود...

سلف صالح عادت داشتند که با اهمیت تمام حجاج را بدرقه کرده و هنگام برگشت به استقبال شان می رفتند و از آنان تقاضای دعا می کردند... (اتحاف)

۹- عن بريدة رضی الله عنه قال قال رسول الله ﷺ النفقة في الحج كالنفقة في سبيل الله سبعمائة ضعف كذا في الترغيب... (رواه احمد و اسناده حسن، طبری، بیهقی) رسول اکرم ﷺ فرمود خرج در سفر حج همچون صدقه در راه خدا است یکی به هفتصد می باشد...

توضیح در روایتی رسول اکرم ﷺ خطاب به عایشه رضی الله عنها فرمود ثوابت در عمر باندازه صدقات تو می باشد یعنی هراندازه خرج و صدقات بیشتر باشد ثوابت بیشتر خواهد بود... در روایتی آمده است خرج و صدقه کردن در راه حج صدقه در راه خدا است اما ثواب در حج هفتصد برابر است (کنز) در روایتی آمده است خرج یک درهم در حج با ۴۰۰۰ برابر است با این حال اگر کسی در سفر بخیلی ورزد ضرر و خسارهای بی نهایت خواهد بود...

بزرگان دین درباره فراخدلی و خرج در سفر حج تأکید کرده اند و از بخیلی شدت بر حذر داشته اند امام غزالی رحمه الله می گوید اسراف این است که کسی در خور و نوش خود زیاد روی کند و از چیزهای پر قیمت استفاده کند اما خرج در راه خدا اصلاً اسراف نیست...

کمک و یاری می‌رساند این بجای خرج بر خود خرج بر مردم آن سامان می‌باشد و حتماً حجاج عزیز به این نکته توجه داشته باشند...

من از معیت و همراهی استاد عزیز و گرامی حضرت مولنا خلیل احمد سهارنپوری رحمته الله دو بار در سفر حرمین شریفین بهره‌مند شدم، در این سفر بدقت به معمولات حضرت توجه داشتم از جمله دیدم که اگر کسی از مردم هندوستان هدیه‌ای تقدیم می‌داشت نخست سعی می‌فرمود تا آنرا رد کند و می‌فرمود مردم هندوستان بیشتر نیاز دارند بروید به مردم آن سامان بدهید و بالخصوص ادرس علماء و اهل فضل را به آنان می‌گفتند، و بعد از اصرار اگر مجبور به قبول هدیه می‌شدند فوراً به من می‌داد و می‌فرمود زود برو بازار چیزی خریده بیاور تا به حضرات تجار این دیار کمکی شده باشد...

حضرت عمر رضی الله عنه می‌فرمود از علامت و نشانی سخاوتمندی این است که توشه سفر از چیزهای خوب و عمده باشد و از عمدگی توشه دو چیز می‌تواند مقصد باشد:
 ۱- بهتر بودن همان چیز، ۲- در صورت خرج احساس ناراحتی نکردن...
نیز از سیدنا عمر رضی الله عنه نقل شده است بهترین حجاج کسی است که نیتش خالص برای خدا باشد، توشه‌اش بهتر باشد، و اعتماد و یقین بر خدای تعالی داشته باشد...
 (اتحاف)

در روایتی آمده است کسی که از خرج کردن در راه رضامندی خداوند بخیلی کند او بخرج کردن چندین برابر در راه غیررضای حق تعالی گرفتار گردد، و کسی که بخاطر کارها و غرضهای دنیا حج را بتأخیر اندازد او تا پایان موسم حج که حجاج برگردند به هدفش نرسد، و کسی که از امداد برادر مسلمان شانه خالی کند او در کمک به کار معصیت مجبور می‌گردد... (ترغیب به روایت طبرانی عن ابی جحیفه)

۱۰- عن جابر رضی الله عنه ما امّرع حاج قط قیل لجابر رضی الله عنه ما الامّار فال ما افتقر (رواه الطبرانی فی الاوسط وبرزاز رجاله رجال الصّحیح، ترغیب) رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود حاجی واقعی که بر حج پای بند بماند هرگز فقیر نخواهد شد...
توضیح) در روایتی دیگر آمده است که حج و عمره از فقر جلوگیری می‌نماید.
 (کنز)... در روایتی آمده است پشت سر هم حج و عمره از سوء خاتمه نجات می‌دهد و از فقر جلوگیری می‌کنند...

در روایتی آمده حج کنید غنی می شوید، سفر کنید صحت یاب می شوید. (کنز)
یعنی تبدیلی آب و هوا اکثراً سبب صحت مندی می شود، و این به کثرت تجربه شده
است...

در روایتی آمده پشت سر هم حج و عمره فقر و گناهان را همچون کوره آتش که
زنگهای آهن را می زداید از بین می برد. (کنز)

۱۱ - عن عائشة رضی الله عنها قالت استأذنت النبي صلی الله علیه و آله و سلم في الجهاد فقال جهاد كن الحج.
(متفق عليه مشكوة) سیده عایشه رضی الله عنها می گوید از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم اجازه خواستم تا در
جهاد شرکت کنم فرمود جهاد شما زنان حج است.

توضیح) در روایتی از سیده عایشه رضی الله عنها نقل شده که ایشان از رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم
پرسیدند آیا جهاد بر زنان فرض است؟ فرمود: آری جهادی فرض است که در آن قتال
نیست و آن حج و عمره می باشد (مشکوة)

حضرت حسین علیه السلام می فرماید: شخصی خدمت مبارک رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم آمد و
گفت من ضعیف و کم همتم. رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: بیا به تو جهادی یاد دهم که در آن
اصلاً سیخ و زحمت نیست (یعنی حتی اندکی زخم ندارد) و آن حج است، (ترغیب). در
روایتی نقل شده است اینکه سیده عایشه رضی الله عنها عرض کردند یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم جهاد از
همه اعمال افضل است. آیا ما زنان جهاد نکنیم؟ حضرت فرمود: برای شما افضلتر همانا
جهاد بصورت حج است. (ترغیب)

حضرت ابوهریره رضی الله عنه می فرماید رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: جهاد پیرسالان،
ضعیفان و زنان حج می باشد. (ترغیب). در روایتی آمده جهاد پیرها و ضعیفاء و زنان
حج و عمره می باشد. (کنز)

این مطلب در احادیث زیادی آمده است... اما علاوه بر آن در روایتی
رسول مکرم صلی الله علیه و آله و سلم خطاب به زنان فرمودند: این حج است که شما انجام می دهید و بعد از
این در خانه های تان به حصار خانه بنشینید. از این فرمایش مبارک بعضیها چنین نتیجه
گرفتند برای امتهات المؤمنین حج یکبار است چنانچه حضرت زینب رضی الله عنها و حضرت
سوده رضی الله عنها دوباره اصلاً به حج نرفتند و می فرمودند خود ما این حدیث را از
رسول مکرم صلی الله علیه و آله و سلم شنیده ایم چگونه دوباره به حج رویم. لکن دیگر ازدواج مطهرات بر
احادیث اول عمل کرده مرتب برای حج می رفتند. (ترغیب). هر دو ارشاد مبارک

صحیح و درست می باشد و اصلاً تعارضی در میان این دو ارشاد وجود ندارد... زیرا مسئله زنان بسیار خطیر و نازک است. سفر زنان تحت شرایط خاصی انجام می گیرد، درست حج و عمره بخاطر فضائل و برکاتی که دارند بهترین عبادات بشمار می روند، اما از جایی که سفر زنان مقید به شرایط می باشد و ترتیب و تأمین آن شرائط دشوار نیز هست لذا رسول مکرم تأکید فرمودند حتماً محرم همراه داشته باشند و در بسیاری از احادیث آمده که سفر زنان بدون محرم اصلاً جائز نیست، و در روایتی آمده مرد و زن نامحرم اجازه ندارند با هم تنها باشند و هیچ زنی بدون محرم حق سفر ندارد.

در روایتی آمده زن عورت است چون از خانه بیرون رود، شیطان پشت سر او قرار گرفته، همه بر او توطئه می کند... در روایتی آمده هر جا زن و مردی نامحرم تنها شوند سوّمی شیطان خواهد بود (مشکوّة)

در روایتی آمده از رفتن پیش زنان نامحرم بشدت اجتناب کنید کسی عرض کرد یا رسول الله اگر زن از بستگان مرد باشد؟ فرمود برادر یا خویشان مرد برای زنش چون مرگ می باشند. (مشکوّة) معنی موت یعنی موجبات هلاکت فراهم می گردد، زیرا همیشه با هم بودن و تنها بودن هلاکت را بوجود می آورد. و این وعیدها بکثرت در احادیث وارد شده است و اما زن در سفر بسا مجبور می شود تا با مردان تماس بگیرد زیرا در سفر مجبوری های زیادی پیش می آید، لذا در سفر موجبات هلاکت بیشتر خواهد بود. بنابراین سفر زن بدون محرم اصلاً درست نیست. حال سفر زن بدون محرم جائز نیست چه نوبت تنهایی با مرد نامحرم پیش آید یا نیاید... (توضیح) این مسئله مربوط به فقه احناف می باشد)

۱۲- عن ابن عباس رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله من اراد الحج فلتعجل، ابوداود و در ترغیب به الفاظ دیگر از اصفهانی نقل شده است که رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود هر کس قصد حج دارد هر چه زود برود...

توضیح) در روایتی آمده ست در اداء فرض تعجیل باید کرد معلوم نیست اندکی بعد چه بشود. (ترغیب).

در روایتی آمده در حج تعجیل کنید معلوم نیست مرض پیش آید با ضرورتی دیگر رخ دهد (کنز). در روایتی آمده است که نکاح از حج مقدم می باشد، (کنز)... در روایتی آمده کسی که می خواهد حج کند عجله کند، زیرا انسان گاهی مریض و گاهی

سواری میسر نیست و گاهی به مصیبتی دیگر گرفتار می آید، (کنز)... در روایتی آمده که در اداء حج تعجیل کنید معلوم نیست چه گرفتاری پیش آید، (کنز) بنابر همین احادیث ائمه دین فرموده اند هرگاه حج بر کسی فرض شد، فوراً باید به حج رود و اگر تأخیر کند گنهگار می شود... در روایتی آمده اداء حج فرض، بیست مرتبه از جهاد افضل است، (کنز) در روایتی آمده که حج جهاد است و عمره فضل است (کنز)

۱۳ - عن ابی هريرة رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم من خرج حاجاً فمات كتب له اجر اتحاج الى يوم القيامة و من خرج معتمراً فمات كتب له اجر المعتمر الى يوم القيامة و من خرج غازياً فمات كتب له اجر الغاري الى يوم القيامة. رواه (بویعلی من رواية ابن اسحق و بقية رواه ثقات كذا في الترغيب)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود کسی که به قصد حج سفر کند و بمیرد ثواب حج به او می رسد تا قیام قیامت و کسی که به قصد عمره سفر کند و بمیرد اجر و ثواب عمره کنندگان تا قیام قیامت به او رسد، و کسی که به قصد جهاد رود و بمیرد ثواب غازیان تا قیام قیامت به او رسد...

توضیح) در روایتی آمده که هرکس به نیت حج و عمره خارج شود و در راه بمیرد نه در عدالت محشر او را احضار کنند و نه به حساب بکشند از هر دو نجات کرده گفته می شود برو به بهشت، (ترغیب)

در روایتی آمده بیت الله ستونی از ستونهای اسلام است کسی که به نیت حج و عمره سفر کند و بمیرد مستقیم برود به بهشت و کسی که بعد از عمل حج و عمره برگردد با اجر و غنیمت برگشته است (ترغیب)

معنی غنیمت این است که آنچه خرج کرده است حتماً عوض آن به او داده خواهد شد. همچنانکه در حدیث ۱۰ گذشت، در روایتی آمده، کسی که در راه مکه مکرمه هنگام برگشت بمیرد او از حساب و حضور پای میزان محشر محفوظ خواهد ماند، (ترغیب)...

در روایتی آمده کسی که به قصد مکه مکرمه سفر کرده و در راه بمیرد او از حساب و حضور به میزان محشر محفوظ و مستقیماً به بهشت رود (کنز)... در روایتی آمده بهترین مرگ آن است که حاجی از حج فارغ شده و یا بعد از رمضان مبارک بمیرد (کنز). یعنی در این دو حالت شخص از گناهان پاک شده است... در روایتی آمده کسی

که در حال احرام بمیرد روز محشر لبیک گویان از قبر بلند می شود... (کنز)

۱۴- عن ابن عباس رضی الله عنه قال ان امرأة من خثعم قالت يا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ان فريضة الله في الحج ادرک ابی شيخاً كبيراً لا يثبت على الرحلة افا حج عنه قال نعم و ذلك في حجة الوداع (متفق عليه مشكوة)، یکی از زنان قبیله خثعم بحضور رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم رسید و گفت یا رسول الله پدرم که مردی پیر و ناتوان است. اینک واجب الحج شده است اما نمی تواند بالای سواری قرار گیرد، آیا می توانم از طرف او حج کنم؟ فرمود: آری می توانی از طرف او حج کنی...

توضیح) در روایتی آمده یکی از یاران خدمت مبارک رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم عرض کرد خواهری دارم بر خود حج نذر کرده است و مرده است حال تکلیف او چه خواهد شد؟ حضرت صلی الله علیه و آله و سلم فرمود اگر بدمه اش وام کسی بود تو ادا می کردی؟ گفت آری. رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود این وام را نیز ادا کن (مشکوة)

یکی دیگر از اصحاب عرض کرد یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم پدرم مریض است و بسیار پیر، او نمی تواند حج و یا عمره بجا آورد، و اصلاً قادر به سفر نیست. رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود تو می توانی از طرف پدرت حج کنی (مشکوة)

در روایتی آمده در مقابل چنین سئوالاتی فرمودند اگر بر پدرت وام باشد تو اداء می کنی؟ گفت آری اداء می کنم. رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود خداوند مهربانترند چرا فرض خود را قبول نمی کند برو از طرف پدرت حج انجام ده... در روایتی آمده که هر کس از طرف والدین خود بعد از مرگشان حج کند او از جهنم خلاصی یابد و برای والدین حج کامل نوشته شود و در اجر و ثواب آن کمترین نقصی وارد نگردد، برای خویشان و این بالاتر صله رحمی وجود ندارد که بعد از مرگش حج کند و بر بالای قبرش ایصال ثواب نماید... (کنز)

یکی از یاران پرسید یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم اگر والدین من زنده بودند با آنان خوش رفتاری می کردم و اینک که زنده نیستند باز هم می خواهم با آنان حس رفتار داشته باشم به چه طریقی می توانم چنین کنم؟ رسول مکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود چون برای خود نماز می خوانی برای آنان نیز نماز بخوان یعنی نماز بخوان و ثواب آنرا بر روح آنان ایصال کن. و نیز می توانی برای آنان روزه بگیری چنانکه برای خودت می گیری... یکی از اصحاب عرض کرد یا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ما برای مردگان صدقه می دهیم. حج می کنیم و

دعاء مغفرت می‌کنیم. آیا به آنان می‌رسد؟ حضرت ﷺ فرمود آری همه می‌رسد، و مردگان از این کار خیلی خوشحال می‌شوند همچنانکه برای شما در ظرفی طعام آورده شود چطور خوشحال می‌شوید آنان نیز با این کارها خوشحال می‌شوند... (مناسک ملا علی قاری).

حج بدل دو نوع می‌باشد: ۱- نفل، در این شرائطی نیست هر طور باشد قبول است، حج یا عمره کرده ثواب به روح مرده ببخشد یا فقط طواف کرده ثوابش را به مرده ببخشد، ۲- حج فرضی، این دارای شرائط زیادی است می‌باید با توجه مسائل و شرائط را از علماء یاد گرفته اقدام کرد...

۱۵- ان الله ليدخل بالحجة الواحدة ثلاثة نفر في الجنة الميت و الحاج و المنفد لذلك (کنز). رسول اکرم ﷺ فرمود با یک حج سه نفر به بهشت می‌روند: ۱- میت. ۲- حاجی بدل، ۳- فرستنده یعنی کسی که پول و توشه تهیه کرده است...

توضیح) در روایتی آمده حاجی بدل برابر میت ثواب دارد. (کنز)...

ابن موفق رحمته الله می‌گوید من از طرف رسول اکرم ﷺ بار بار حج می‌کردم. باری در خواب دیدم اینکه به زیارت رسول مکرم ﷺ مشرف شدم. فرمود ابن موفق تو از طرف من حج می‌کنی؟ عرض کردم بلی یا رسول الله ﷺ فرمود تو از جانب من لبیک می‌گوئی؟ عرض کردم بلی. فرمود من روز قیامت عوض آن را به تو خواهم داد، ترا به بهشت خواهم برد، در حالی که مردم مشغول حساب هستند. (اتحاف)

در روایتی آمده است که در صورت حج بدل (۴ نفر) به بهشت می‌روند. ۱- وصی، ۲- کسی که وصیت را نوشته است، ۳- خرج کننده، ۴- حاجی بدل (کنز). دقت باید کرد که در حج بدل نیت خالص باشد فقط هدف حج و زیارت و کمک به میت باشد و از حج هدف مال نباشد، زیرا اگر چنین باشد کسی که او را به حج می‌فرستد به او ثواب می‌رسد اما حاجی بدل از ثواب محروم می‌گردد...

امام غزالی رحمته الله می‌گوید کسی که حج بدل انجام می‌دهد و مقصدش دنیا و مال باشد بی‌شک او عوض دین دنیا اختیار کرده است لذا بهتر این است که حج بدل را شغل تجاری قرار ندهد زیرا خداوند به برکت دین دنیا عطا می‌فرماید اما بوسیله دنیا دین عطا نمی‌فرماید، او مشغول هیزم دنیا است ثواب از کجا (اتحاف)